

**MOLTES DE LES
RETALLADES S'HAN
FET SENSE CRITERI**

Antoni Abad

President de la
patronal Cecot

Carta d'intencions

Tots els desembre a la Cecot fem balanç i tractem d'esbossar quins poden ser els trets més rellevants per l'any següent, des del punt de vista empresarial. Aquest exercici permet fer, a començaments d'any, una carta d'intencions. Aquest gener tenim un desig especial, i és que finalment els responsables polítics i els nostres governants siguin capaços d'entendre realment la situació en què ens trobem. I que puguin reaccionar i atrevir-se a facilitar el camí que ens ha de fer recuperar l'activitat econòmica. Pensem que aquest és el veritable problema, ja que resulten inexplicables moltes de les coses que s'estan fent i també que moltes mesures que s'haurien de posar en marxa urgentment, no s'estiguin prenent.

DES DE LA CECOT TENIM molt clar que, contra el que es diu freqüentment, la crisi actual no va començar el 2006/07, sinó que ho va fer quan vam ser incapaços d'assumir el canvi de model necessari d'una economia basada en els preus baixos a una economia que necessàriament s'havia de basar en el valor afegit. La nostra crisi va començar quan, molts anys abans, vam encetar un camí de pèrdua continuada de competitivitat empresarial comparativament a molts altres països. Any rere any, per motius que seria molt llarg d'explicar, els nostres salaris van créixer molt per sobre de la nostra capacitat de generar valor, fos per la via de la productivitat o de la innovació. L'artificial "bonança econòmica"

dels noranta i primera part dels dos mil, que no va ser tal, va actuar de "sedant i boira" que va amagar els nostres problemes i, fins i tot, ens va enganyar tant, que ens va fer creure que érem rics i ens va incitar a construir una fal·làcia d'estat del benestar, sens dubte per sobre de les nostres possibilitats, només sostinguda en base a dèficit i, conseqüentment, amb un endeutament incremental continu de conseqüències demolidores.

SI LA NOSTRA DIAGNOSI és correcta, d'aquesta situació no ens en sortirem només amb la necessària austeritat, que per altra banda s'està fent amb una miopia més que considerable. Ni tampoc serà possible sortir-nos-en amb l'impuls de la inversió i la despesa públiques, perquè simplement no hi ha diners. Així que no ens queda més remei que "fer les coses bé". Què volem dir amb això? Des de la perspectiva de l'àmbit públic creiem que el primer que s'ha de fer són "pressupostos base zero", qüestionant totes i cadascuna de les inversions i despeses amb el criteri de la seva contribució a la competitivitat país i a la cohesió social mínima necessària. Des d'aquesta perspectiva tot el que dediqués-

No tot és qüestió de diners, sinó de fer un bon ús dels que es tenen

sim a R+D+I, formació i educació i infraestructures productives seria totalment prioritari. L'altra cara de la moneda és un nou plantejament dels ingressos, replantejant una tributació cada dia més desfada. La segona cosa que hem de fer és afinar molt més en l'eficiència dels recursos públics esmerçats. No tot és qüestió de diners, sinó de fer un bon ús dels que es tenen. Moltes de les retallades dels darrers anys s'han fet sense criteri, i avui ens podem trobar amb manca clara de recursos en alguns àmbits crítics, mentre es mantenen importants bosses de despesa i inversió pública totalment innecessàries. Els constants viratges després de cada canvi de govern no ajuden gens. En tercer lloc cal un important esforç per a repensar el marc legislatiu i normatiu, administratiu, fiscal i laboral que afecta l'activitat empresarial, per a afavorir la competitivitat, aconseguir aturar els tancaments empresarials i atraure inversió d'arreu del món. Cal modernitzar el marc legal administratiu, establir forts incentius fiscals per a la creació de riquesa i ocupació, i simplificar i flexibilitzar el marc laboral. Per a complementar-ho, cal que l'administració actui per a garantir que els diners injectats al sistema financer es condicionin al finançament de l'activitat empresarial.

SOM CONSCIENTS que aquestes mesures són anímicament imprescindibles, econòmicament desitjades i socialment imprescindibles. Més enllà de calendaris de legislatures dels actuals governs. Per això pensem que és cabdal que aquest any els polítics i governants siguin capaços d'entendre's i arribar a acords sòlids. En alineada sintonia amb les ganes de les empreses de ser ateses i acompanyades en el seu propi camí de refundació de competitivitat.